

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2320/2015
18.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Д.Н. из О., чији је пуномоћник П.Б., адвокат из К., против тужене Скупштине Града К., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 2179/14 од 23.09.2014. године, у седници већа од 18.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, насловљена као жалба, од 17.12.2014. године, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 2179/14 од 23.09.2014. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 294/14 од 01.04.2014. године, ставом I изреке укинута је пресуда Вишег суда у Краљеву П1. бр. 6/13 од 29.11.2013. године, исправљена решењем под истим бројем од 25.12.2013. године и одбачена тужба тужиоца поднета против Скупштине Града К. ради поништаја решења о поништавању решења о разрешењу и решења о именовану директора Дечијег одмаралишта Г. у К., које је донела Скупштина Града К. дана 16.07.2010. године. Ставом II изреке тужилац је обавезан да туженој накнади парничне трошкове у износу од 106.500,00 динара.

Тужилац је преко пуномоћника 12.05.2014. године поднео захтев за понављање поступка против наведеног другостепеног решења, по основу члана 426. став 1. тач. 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 2179/14 од 23.09.2014. године, одбијен је као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног решењем тог суда Гж1 294/14 од 01.04.2014. године.

Против наведеног решења, тужилац је преко пуномоћника дана 17.12.2014. године поднео ревизију, која је насловљена као жалба, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 399. у вези члана 412. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09) који се примењује по основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да је побијано решење јасно, није противречно и садржи разлоге о битним чињеницама.

У поступку чије понављање је тужилац тражио, решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 294/14 од 01.04.2014. године укинута је пресуда Вишег суда у Краљеву П1 бр. 6/13 од 29.11.2013. године, исправљена решењем тог суда од 25.12.2013. године и одбачена је тужба тужиоца, поднета против Скупштине Града К., ради поништаја решења од 16.07.2010. године, из разлога што тужена Скупштина Града К. нема својство правног лица и не може бити странка у поступку, а тужилац, кога је у поступку заступао адвокат, овај недостатак није отклонио ни у првостепеном ни у поступку по жалби. Тужилац је у захтеву за понављање поступка навео да му је ускраћено право на расправљање пред другостепеним судом, будући да је другостепени суд морао да закаже и одржи расправу јер је у питању пресуда која је већ једанпут била укинута. Наведено је такође да је у поступку учествовао заменик Јавног правобраниоца Града К., иако Град К. није био тужени у овом поступку, тако да је жалбу против првостепене пресуде поднело неовлашћено лице.

По оцени Врховног касационог суда, побијаним другостепеним решењем правилно је одбијен као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка.

Наиме, нису испуњени услови за понављање поступка у смислу члана 422. тач. 1. и 2. ЗПП. Другостепени суд није био у обавези да закаже расправу у смислу члана 369. у вези члана 373. став 3. ЗПП, иако је претходно била укинута ранија првостепена пресуда, будући да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу у поступку чије се понављање тражи првостепена пресуда укинута и тужба је одбачена, а предмет није враћен првостепеном суду на поновно суђење. Стога се неосновано у предлогу за понављање поступка истиче да је тужиоцу ускраћено право на расправљање пред судом. Неосновано се такође у захтеву за понављање поступка позива на разлоге из члана 422. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је наведеним решењем Апелационог суда у Крагујевцу укинута првостепена пресуда и тужба одбачена управо из разлога што тужена Скупштина Града К. нема својство правног лица и не може бити странка у поступку, па стога није од значаја навод да је тужену заступао заменик Градског јавног правобраниоца, као неовлашћено лице. С обзиром на наведено, ревизијом тужиоца неосновано се истиче да је у побијаном решењу погрешно примењено материјално право.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**